

ວິກິດຈະກຳ: ການຮຽນຮູ້ລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນດ້ວຍກັນກ່ຽວກັບຊາ ແລະ ກາເຟ ຢູ່ແຂວງຊຽງຊວາງ.

ຄວາມເປັນມາ

ໂຄງການ LURAS ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດໃນວິທີການຂອງການຮຽນຮູ້ລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນດ້ວຍກັນ (F2F). ວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນໄດ້ອີງໃສ່ບັນດາປະສົບການຕົວຈິງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ການໃຫ້ບໍລິການສົ່ງເສີມຈາກຊາວກະສິກອນແມ່ນບົນພື້ນຖານປະສົບການຕົວຈິງຂອງພວກເຂົາ ແລະ ບົດຮຽນຕົວຈິງ ໂດຍບໍ່ຈຳກັດສະເພາະແຕ່ບັນຫາດ້ານເຕັກນິກ ແຕ່ຍັງກ່ຽວຂ້ອງກັບດ້ານປັດໃຈນຳເຂົ້າ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບທາງດ້ານການຕະຫຼາດ.
- ເມື່ອຊາວກະສິກອນໄດ້ເວົ້າໄດ້ລົມກັນ ມັນເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃຈກັນ ແລະ ກັນໄດ້ດີກວ່າ “ຄົນມາແຕ່ທາງນອກ” ເພາະການໃຫ້ບໍລິການແບບເປັນກັນເອງ ແລະ ເຂົ້າເຖິງໄດ້ທຸກເມື່ອ.
- ບັນດາ “ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການໃນທ້ອງຖິ່ນ” ແມ່ນຕອບສະໜອງໄດ້ຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຂອງຊາວກະສິກອນ.
- ວິທີການຮຽນຮູ້ລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນດ້ວຍກັນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ແນວຄິດ “CLEAR” ໝາຍວ່າ: ຊາວກະສິກອນເປັນເຈົ້າການໃນວຽກງານສົ່ງເສີມ ແລະ ເຮັດການຄົ້ນຄວ້າຕົວຈິງເອງ. ນີ້ແມ່ນເປັນຂະບວນການຮຽນຮູ້ທາງສັງຄົມຢູ່ໃນລະດັບບ້ານ ທີ່ອີງໃສ່ 3 ຫຼັກການຄື: ຊຸມຊົນເປັນເຈົ້າການນຳພາທຸກກິດຈະກຳ, ການໃຫ້ບໍລິການສົ່ງເສີມຢູ່ກັບທີ່ ແລະ ເປັນການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນ.
- ວິທີການນີ້ກໍ່ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄ່າດຳເນີນງານຂອງລະບົບສົ່ງເສີມຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ເປັນການເພີ່ມຄວາມອາດສາມາດຂອງຜູ້ໃຫ້ບໍລິການສົ່ງເສີມຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ. ຄຽງຄູ່ກັນນີ້, ກໍ່ຈະສາມາດຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ພະນັກງານສົ່ງເສີມຂອງລັດບໍ່ພຽງພໍ.
- ວິທີການຮຽນຮູ້ລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນດ້ວຍກັນ ແລະ ການໃຫ້ບໍລິການສົ່ງເສີມໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນບໍ່ແມ່ນວິທີການອັນໃໝ່ ເພາະຊາວກະສິກອນໄດ້ຮຽນຮູ້ນຳກັນມາໄດ້ຫຼາຍພັນປີແລ້ວ (ດົນກວ່າລະບົບການສົ່ງເສີມໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ) ເຊັ່ນ: ອົງການ SDC ໄດ້ມີຄວາມສຳເລັດໃນການສົ່ງເສີມໃຫ້ເກີດມີຫົວໜ່ວຍຜູ້ໃຫ້ບໍລິການໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການສົ່ງເສີມກັບທີ່ເກືອບເຖິງ 3,000 ຄົນ ໃນ 60 ສະມາຄົມ.
- ວິທີການ ການຮຽນຮູ້ລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນດ້ວຍກັນແມ່ນມີຮູບແບບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ຫຼາກຫຼາຍຄື:
 - ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢູ່ກັບທີ່: ທ່ານ ກ ໄດ້ແລກປ່ຽນປະສົບການ ແລະ ບົດຮຽນຂອງລາວຢູ່ກອງປະຊຸມບ້ານ.
 - ຢູ່ລະດັບຊຸມຊົນ ຫຼື ກຸ່ມບ້ານ: ຊາວກະສິກອນຕົວແບບ (ຜູ້ດີເດັ່ນ ຫຼື ວິຊາການບ້ານ) ໄດ້ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ຊາວກະສິກອນຄົນອື່ນຢູ່ຕະຫຼາດນັດ (ອາທິດລະ 1 ຄັ້ງ).
 - ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມຕາມຄວາມຕ້ອງການແກ່ກຸ່ມຜະລິດອື່ນທີ່ຢູ່ນອກບ້ານຕົນເອງ.
 - ຫັດສະນະສຶກສາຢູ່ບ່ອນອື່ນ (ບ້ານ, ເມືອງ ແລະ ແຂວງອື່ນ).

- ກອງປະຊຸມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ ລວມທັງພາກເອກະຊົນ.
- ກອງປະຊຸມປະຈຳປີຂອງຊາວກະສິກອນ.
- ໂຄງການ LURAS ໄດ້ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ຕາງໜ້າຊາວສວນກາເຟຈຳນວນໜຶ່ງຢູ່ເຂດແກ່ວແສດໄປທັດສະນະສຶກສາການປູກກາເຟຢູ່ເມືອງປາກຊ່ອງ ແຂວງຈຳປາສັກ ແລະ ເອົາຊາວສວນຊາເຂດພູສັນໄປທັດສະນະສຶກສາການປູກ ແລະ ແປຮູບຊາຢູ່ແຂວງຜົ້ງສາລີ ແລະ ແຂວງອຸດົມໄຊ.

ບົດຮຽນຖອດຖອນໄດ້ ແລະ ບົດໃຈສູ່ຜົນສຳເລັດ

- ◎ ການຮຽນຮູ້ ແລະ ແລກປ່ຽນລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນທີ່ມີປະສິດທິພາບ ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອມີການກຳນົດເປົ້າໝາຍຊັດເຈນ ແລະ ສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາຕົວຈິງໄດ້
- ◎ ການຮຽນຮູ້ລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນຕ້ອງການຂະບວນການເອື້ອອຳທິດີ:
 - ປະເມີນຄວາມຕ້ອງການກ່ອນການຈັດການແລກປ່ຽນ
 - ລະມັດລະວັງໃນການຄັດເລືອກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ
 - ມີການສື່ສານທີ່ດີກັບຄູຝຶກ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ເປັນຜູ້ຈັດທັດສະນະສຶກສາ
 - ຕິດຕາມ-ຊຸກຍູ້ຢູ່ຊຸມຊົນໃຫ້ເປັນປົກກະຕິ
 - ເຮັດຮ່ວມກັບກິດຈະກຳອື່ນຂອງ CLEAR ເຊັ່ນ: ໃຫ້ຊຸມຊົນເປັນເຈົ້າການ
- ◎ ຖ້າບໍ່ມີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ແທ້ຈິງ, ແມ່ຍິງອາດບໍ່ໄດ້ຖືກຄັດເລືອກເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳແລກປ່ຽນຢູ່ນອກຊຸມຊົນພວກເຂົາ. ແຕ່ກໍລະນີກິດຈະກຳ ສິ່ງເສີມຊາ ແລະ ກາເຟແບບອະນຸລັກຢູ່ຊຽງຂວາງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ສຳລັບແມ່ຍິງຈະເຂົ້າຮ່ວມ...ແລະ ກາຍເປັນຊ່ຽວຊານຊາວກະສິກອນ!

ຜົນໄດ້ຮັບ

- ເພີ່ມຄວາມຮູ້ໃນການຄຸ້ມຄອງສວນຊາ ແລະ ກາເຟເປັນຕົ້ນແມ່ນການຕັດແຕ່ງກິ່ງຫງ່າ ແລະ ການບົວລະບັດຮັກສາສວນຊາ ແລະ ສວນກາເຟ.
- ປ່ຽນແປງຮູບແບບໃນການແປຮູບຊາ (ຊາວສວນຈ່າຍເອງ) ເຮັດໃຫ້ມີການປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ມີໂອກາດດ້ານການຕະຫຼາດ
- ຊາວສວນແມ່ຍິງຈຳນວນໜຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນຄູຝຶກສຳລັບຊາ ແລະ ກາເຟ.
- ເພີ່ມຄວາມສົມບູນຂອງດິນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຮົ່ມສວນກາເຟທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ອື່ນໆ.
- ໄດ້ສ້າງສວນກ້າເບ້ຍຂຶ້ນເພື່ອຂະຫຍາຍການຜະລິດໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍກວ່າ 40 ບ້ານ.
- ໄດ້ສ້າງຕັ້ງສູນແປຮູບກາເຟ ແລະ ມີການຄຸ້ມຄອງຈັດການໂດຍຊາວສວນເອງ.

- ໄດ້ມີການຕໍ່ລອງເຮັດສັນຍາຊື້-ຂາຍກັບພາກເອກະຊົນ, ໃຫ້ຄ່ານິຍົມກາເຟອິນຊີ ໂດຍເພີ່ມມູນຄ່າທາງສັງຄົມແກ່ຜູ້ຜະລິດ (ເຈັດພັນກີບຕໍ່ກິໂລ).
- ຊາວສວນກາເຟໄດ້ເລີ່ມເຮັດການຄົ້ນຄວ້າດ້ວຍຕົວເອງເພື່ອຊອກຊ່ອງທາງປັບປຸງຜົນຜະລິດ (ກຳລັງດຳເນີນການທົດລອງ).
- ຊາວສວນເຂດແກ່ວແສດເຮັດການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຊາວສວນກຸ່ມອື່ນໆຢູ່ແຂວງຊຽງຂວາງ.

ສິ່ງທ້າທາຍ

- ເຖິງປະຈຸບັນນີ້, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບກິດຈະກຳເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຂຶ້ນກັບການສະໜັບສະໜູນຂອງບັນດາໂຄງການ
- ໃນຕໍ່ໜ້າ, ມີຄວາມຄາດຫວັງວ່າອົງການຈັດຕັ້ງຊາວກະສິກອນຈະເປັນຄົນທີ່ມີບົດບາດສຳຄັນໃນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນເອງ ໂດຍການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຂອງພວກເຂົາ.
- ການເຊື່ອມໂຍງກັນລະຫວ່າງກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ລະຫວ່າງຊາວນາ ແລະ ກິດຈະກຳການຄົ້ນຄວ້າໂດຍການເຮັດຕົວຈິງຈະເປັນການປັບປຸງຂະບວນການຮຽນຮູ້ຂອງຊາວກະສິກອນໃຫ້ດີຂຶ້ນ.
- ການຮຽນຮູ້ລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນດ້ວຍກັນ ມັນຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການເອື້ອອຳນວຍທິດີ ແລະ ເຮັດການເອື້ອອຳນວຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເພາະຊາວກະສິກອນຈຳນວນຫຼາຍຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນ.
- ບາງຮູບແບບຂອງການຮຽນຮູ້ລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນຍັງມີຂໍ້ຈຳກັດໂດຍສະເພາະການໄປທັດສະນະສຶກສາ (ບາງເຂດຍັງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ແມ່ຍິງເຂົ້າຮ່ວມ).
- ເຖິງວ່າຊາວກະສິກອນຈຳນວນຫຼາຍໄດ້ມີປະສົບການໃນການດຳເນີນການຮຽນຮູ້ ຫຼື ສິດສອນກັນເອງໄດ້ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນມີອົງການຈັດຕັ້ງຊາວກະສິກອນ (ກຸ່ມຜະລິດໃດ) ທີ່ເອົາໃຈໃສ່ຜັນຂະຫຍາຍວິທີການດັ່ງກ່າວ.